

Mari Jože Osredkar

Tudi jaz bi rad molil

I Would Like to Pray Too

Bilo je v zadnjih letih mojega osnovnošolskega izobraževanja, ko je Zadruga katoliških duhovnikov natisnila knjigo z naslovom *Rad bi molil*, ki jo je v originalu napisal italijanski duhovnik in pisatelj verskih knjig Alessandro Pronzato. Naslov je v meni takrat vzbujal dvom o iskrenosti take trditve. Kako si lahko nekdo zaželi molitve? Zame je bila namreč takrat molitev bolj obveza kot pa želja. Toda ta knjiga me je spodbudila k razmišljanju o molitvi in tudi k prakticiranju molitve. Kmalu zatem, ko sem Boga začel prepoznavati kot osebo, ki me nagovarja, je molitev tudi meni postala ljuba; Bogu sem čedalje pogosteje »težil« z različnimi prošnjami, razmišljanji, svojimi načrti, skratka, molitev mi ni bila več le dolžnost. Ko sem kot frančiškanski študent teologije bival v samostanu na Prešernovem trgu v Ljubljani, mi je skupna molitev brevirja postala eno najlepših opravil v redovnem življenju. Takrat sem močno potreboval skupnost in prav pri molitvi brevirja sem najbolj začutil prisotnost bratov. Od hvalnic do večernic smo vse molitve imeli skupne, sklepnice pa je molil vsak sam. Jaz pa sem hotel še sklepnice z nekom moliti in sem vsak večer kakšnemu kolegu študentu v klerikatu zvečer »pritežil« z brevirjem in prošnjo, da bi skupaj molila sklepnice. Mislim, da pri njih nisem bil kaj preveč dobrodošel s to idejo, vendar se me je pogosto kdo usmiliti, da sva skupaj zmolila kompletarij.

Danes imam še vedno enake želje po skupni molitvi. Prepričan sem, da je vsaka, predvsem pa nedeljska maša kot skupna občestvena molitev najmočnejši povezovalni element v Katoliški cerkvi. Zato rad mašujem; in ko izgovarjam mašno besedilo, imam resnično občutek, da nagovarjam

Vsemogočnega in hkrati povežujem vse prisotne v občestvo. Celo ko se srečujem z drugoverci, si zaželim, da bi skupaj molili. Ni mi problem moliti skupaj s pravoslavnimi ali protestantskimi kristjani. Ni mi ovira moliti skupaj z nekristjani. V oktobru 2024 sem bil deležen srečanja s kitajskimi taoisti, ki so prišli v Slovenijo posvetit taoistični tempelj v Kopru. Bil sem z njimi v Kopru, v Ljubljani in v Celju. G. Jure Čeh me je namreč prijazno povabil na slovesnost posvetitve njihovega templja. Čeprav nisem razumel kitajskega besedila molitev, mi je bilo prijetno »v duhu« moliti z njimi. Kadar sem v islamskem okolju, grem molit z muslimani v džamijo. Pretekli teden sem preživel v Konyi v Turčiji, kjer sem v okviru izmenjave Erasmus za profesorje teden dni predaval na islamski teološki fakulteti univerze Necmettin Erbakan University. V petek sta me dva profesorja prijazno peljala najprej v Kilistro (turško ime za Lystro), kjer so pred tisočletji v vulkanske kamenine izdolbili prostore za prebivanje, v prvem stoletju pa tudi cerkev. Čudovit je občutek, ko moliš na kraju, kjer sta pred skoraj 2000 leti »lomila evharistični kruh« apostol Pavel in njegov učenec Timotej. Na poseben način sem se čutil z njima povezan v molitvi. Tudi ogled cerkve svete Helene v Silli, nekaj kilometrov oddaljene od dvojnopolmilijonske Konye, me ni pustil ravnodušnega. Ko pa je mujazin klical k opoldanski molitvi, sta se moja kolega želela opravičiti, da imata opravek in da naj ju počakam. Jaz pa sem jima preprosto odgovoril, da grem z njima na molitev v džamijo. In smo šli. Tako sem se že mnogokrat »klanjal« z muslimani. Kjerkoli sem, poskušam moliti z gostitelji. Vsi namreč molimo istega Boga, samo način molitve je različen.

Molitev je nujno potrebna za ohranjanje in poglobljanje vere. Zato je papež Frančišek leto 2024 razglasil za leto molitve, ki naj nas katoličane pripravi na sveto leto, ki je pred nami. To je tudi razlog, da smo pripravili tematsko številko revije *Edinost in dialog*, v kateri so zbrani znanstveni in strokovni prispevki avtorjev različnih religij in verskih skupnosti, ki vsak s svojega zornega kota in iz svoje duhovne izkušnje spregovori o molitvi.

Že sveti papež Janez Pavel II. je uvidel, da je skupna molitev pripadnikov različnih religij možna in nujno potrebna. Molitev nas povezuje, in če bomo molili skupaj, ne bo preprirov ne v družini, ne med narodi, ne med religijami.

